

Det vil betyde, at landbruget bliver nødt til investere i udlandet. Det er en uhensigtsmæssig lovgivning, der her bliver lavet for det danske landbrug, og jeg er også overbevist om, at både Venstre og De Konservative, som jo altid påberåber sig at have kontakter langt inde i landbruget, er meget kede af, at de er blevet svøbt ind i det her lovforslag. Jeg vil godt spørge Venstre og hr. Christian Mejdahl: Har man ikke fortrudt det her?

Thorkild B. Fransaard (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke stemme hverken for dette lovforslag eller de andre, som følger af Vandmiljøplan II. Jeg kunne forstå på Venstres ordfører, hr. Christian Mejdahl, at han faktisk også havde fortrudt, at de var gået ind i forliget, men nu er de jo fanget.

En nedsættelse af kvælstofforbruget eller tilførslen til vore afgrøder vil få katastrofale følger. Proteinindholdet i hveden vil falde, det er der beviser på alle steder nu, så det bliver nødvendigt for os her i Danmark at importere protein.

En anden ting, som er meget vigtig – i hvert tilfælde for den side af salen, som taler meget om miljø – er jo, at det eneste, der kan optage udslippet af CO₂, og det gælder over hele verden, er jo planterne på jorden. Jo kraftigere grønne planter, jo mere CO₂-udslip optages der. Så det vil sige, at optagelsen af CO₂-udslip også vil blive sænket, når man ikke tilfører kvælstof til sådanne store, grønne planter. Så det bider sig selv i halen.

Altså hele Vandmiljøplan II, det gælder denne lov her og også de andre, ligner for mig mest et ideologisk felttog; der er ikke rigtig nogen sammenhæng i det. Gør man det ene, ja, så skader man det andet sted.

Jeg kan sige, vi fra Fremskridtspartiet på ingen måde kan stemme for dette lovforslag.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg går først og fremmest på talerstolen for at beklage, at der i tillægsbetænkningen til lovforslag nr. L 58 er kommet til at stå, at Kristeligt Folkeparti stemmer for loven. Det er en frygtelig fejltagelse, når man kender den indstilling, vi har til det. Ikke fordi vi ikke synes, at der skal gøres noget ved miljøet, men fordi vi synes, at det er blevet alt for belastende for landbruget, og fordi vi mangler den økonomiske kompensation. Sekretæren har lovet, at der

bliver udsendt en ny tillægsbetænkning, således at det er i orden, det, der står deri.

Og så vil jeg endelig som forligspartneren bag vandmiljøplanen, hr. Christian Mejdahl, meget anmode miljøministeren om, at man håndterer den, skal vi kalde det fejltagelse, som er kommet i loven om, at man fortaber sin ret til at købe afgiftsfri gødning i 1 år, hvis ikke man bliver registreret til tiden. Det er en unødigt firkantet formulering, som vi, hvis vi var faldet over den, sandsynligvis kunne have fået rettet i god tid. Så jeg håber, at den vil blive håndteret i aftalens ånd.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Det er nødvendigt at se denne problematik lidt bredere, fordi alle borgere i Danmark er afhængige af at få rent drikkevand. Vi er også afhængige af, at vi har en god natur, at vi ikke får en tilstand som i Mariager Fjord i alle mulige andre fjorde, og vi ved, at hundredvis af vandværksboringer er blevet lukket på grund af netop for mange pesticider i grundvandet og på grund af for meget kvælstof.

Derfor skal alle virksomheder holde sig inden for miljøets rammer, så vi kan få en bæredygtig udvikling også på det her område.

Og så må man sige til hr. Peter Hansen-Nord, at mange andre virksomheder skal jo også holde sig inden for de miljømæssige rammer og får udstukket en lang række betingelser, som de skal opfylde for at have deres drift; på samme måde må det være med landbruget.

Til hr. Mejdahl kan man nok sige, at det kunne godt ske, at der kunne være fundet en administrativt lettere form. Men hvis man var gået ind direkte med en gødningsafgift, ville den til gengæld ikke have været så retfærdig som den her ordning. Men det ville Venstre jo heller ikke gå med til.

Den fg. fødevareminister (Svend Auken):

Når fødevareministeren ikke kan være her i dag, er det ikke mangel på interesse for denne sag, så er det, fordi han er nødt til i Bruxelles at deltage i de meget vigtige prisforhandlinger. Men jeg skal meget gerne svare på hans vegne.

Nu var nu flere af spørgsmålene af ren miljømæssig karakter, så det er jo ganske rimeligt, at det også er mig, der svarer under alle omstændigheder.

Må jeg først sige til hr. Hansen-Nord, at hvis han knyttede erhvervs kontakter uden for land-